

Skatteministeren viser mandsmod og solid dømmekraft

I en artikel i Berlingske den 6. jan 2020 med overskrift "Vis mandsmod og slå en streg over danskernes gæld" opfordrer tre eksperter skatteministeren til at slå en streg over en stor del af borgernes gæld til det offentlige. En gæld som efter de mange år, hvor det offentliges gældsinddrivelsessystem ikke har fungeret, nu har nået den kolossale sum af 123 000 millioner kroner.

Eksperternes råd forekommer mig elendigt. Heldigvis lader samme artikel os forstå, at vi med Morten Bødskov (MB) har en skatteminister med solid dømmekraft og sans for hvad der er ret og rimeligt. MB har mandsmod til denne klare afvisning: "Det er overhovedet ikke på min tavle. Jeg mener, at man skal betale det, man skylder. Det der er behov for, er at få systemet til at fungere."

Det er præcis sagen: Der bør ikke kunne ske afskrivning af gælden, før opkrævning og inddrivelse på en grundig måde har været forsøgt. Og det kan først ske, når vi har fået etableret et sammenhængende og velfungerende gældsinddrivelsessystem. Eller har fundet aflastende alternativer hertil. Og det haster.

I dag optræder ca. 1 million borgere som skyldnere med poster i gældsbojlen hos det offentlige. Det svarer til ca. hver sjette af os danskere. Så mange mennesker er helt afgjort IKKE uden betalingsevne eller betalingsvilje. Derfor vil en meget stor del af gældsbojlen kunne inddrives, hvis blot gældsposterne rent faktisk blev meddelt til de berørte. Det er i en årrække ikke sket på grund af den elendigt fungerende gældsinddrivelse.

Mange mennesker, som måtte modtage en sådan oplysning fra Skat om gæld, ville antagelig straks anerkende det og betale deres udestående. Nogen gældsposter ville blive afvist som værende utilstrækkeligt dokumenteret eller ikke-retsgyldige. Fint. De poster går så tilbage til Skat, som må afklare usikkerheden. Så er der de skyldnere, som har betalingsvilje; men hvor det kniber med betalingsevnen. Her vil i de fleste tilfælde kunne findes en rimelig afbetalingsordning. Endelig er der de skyldnere, som ikke har betalingsvilje; på trods af at de har betalingsevnen. Til den gruppe er der blot at sige: Lighed for loven – og sætte ind med aktiv inddrivelse ved lønindeholdelse, udlæg i restskat, offentlige ydelser, og personlige værdier. At der så vil være en ikke ubetydelig andel af gældsbojlen, der ender som ikke-inddrivelig, er desværre uomgængeligt. Specielt fordi tiden løber. Og fordi der er spildt så mange år med at bakke med dårlige systemløsninger, ringe datakvalitet af gældsposterne, og mangel på effektiv indgriben.

Men vi skal ikke have flere afskrivninger af offentlig gæld foretaget uden aktiv inddrivelse har været forsøgt. De ca. 6 milliarder, som på den måde blev strøget i Karsten Lauritzens tid som skatteminister, er ikke en beslutning, der kalder på gentagelse. Den fremgangsmåde bidrog kun yderligere til at undergrave tilliden til Skat som en kompetent myndighed, der behandler borgerne på en ensartet og retfærdig måde.

Erik Frøkjær
Fredensborg